

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ...169...../ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...19...6...2013

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍສັງຄົມສົງເຄາະ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 2170/ຮສສ, ລົງວັນທີ 27 ພຶດສະພາ 2013.

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ :

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການບໍລິການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປັນທຳ ແລະ ຫົວເຖິງ, ແນໃສ່ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ, ຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດ ໃນຂັ້ນພື້ນຖານ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດແຜນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ທີ່ລັດຖະບານ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 2. ສັງຄົມສົງເຄາະ

ສັງຄົມສົງເຄາະ ແມ່ນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການບໍລິການດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໃນສັງຄົມ ໂດຍການປະກອບສ່ວນຂອງລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສັງຄົມ ຫມາຍເຖິງ ການພົວພັນລະຫວ່າງຄົນກັບຄົນ, ກຸ່ມຄົນ, ຊຸມຊົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຢູ່ໃນສັງຄົມ;
2. ສົງເຄາະ ຫມາຍເຖິງ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ;
3. ເດັກທີ່ຕ້ອງການການປົກປ້ອງພິເສດ ໝາຍເຖິງ ເດັກກຳພ້າ, ກຳພອຍ, ເດັກທີ່ຖືກປະຖິ້ມ, ເດັກທີ່ຖືກທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ, ເດັກທີ່ຖືກຂູດຮີດ ແລະ ຫາລຸນທາງເພດ, ເດັກທີ່ຕົກເປັນເຫຍື້ອຂອງການຄ້າມະນຸດ, ເດັກທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ຫລື ຖືກຂູດຮີດແຮງງານ, ເດັກທີ່ຕິດຢາເສບຕິດ ແລະ ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳໃນການດຳເນີນຄະດີ;
4. ເດັກທີ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກເສຍໂອກາດ, ມີຄວາມອັນຕະລາຍ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາຂອງເດັກ;
5. ດ້ອຍໂອກາດ ໝາຍເຖິງ ການຂາດເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານການສຶກສາ, ວິຊາຊີບ, ການບົນບົວສຸຂະພາບ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານຈິດໃຈ, ສະບຽງອາຫານ, ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ;
6. ໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ການກະທຳຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ: ອັກຄີໄພ, ອຸທົກກະໄພ, ວາຕະໄພ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ສັດຕູພືດ, ພະຍາດລະບາດ, ອາກາດໜາວ, ໝາກເຫັບຕົກ, ດິນເຈື່ອນ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພູເຂົາໄຟລະເບີດ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ການຊ່ວຍເຫລືອສຸກເສີນ ໝາຍເຖິງ ການກູ້ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ການບັນເທົາທຸກແກ່ຜູ້ກຳລັງປະສົບໄພພິບັດ;
8. ວັດຖຸທີ່ໃຊ້ໃນການສົງເຄາະ ໝາຍເຖິງ ສະບຽງອາຫານ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ເຄື່ອງມືປະກອບອາຊີບ.

ມາດຕາ 4. ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງ

ພົນລະເມືອງລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ.

ມາດຕາ 5. ຫລັກການພື້ນຖານຂອງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ

ວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫລັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 6. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງວຽກງານສັງຄົມສົງເຄາະ.

ໝວດທີ 2

ເປົ້າໝາຍ, ວິທີການ ແລະ ຮູບແບບການສົງເຄາະ

ມາດຕາ 7. ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ

ເປົ້າໝາຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສົງເຄາະ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເດັກກຳພ້າ, ກຳພອຍ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ, ຂາດທີ່ເພິ່ງອາໄສ, ຂາດຜູ້ດູແລ ຫລື ອາໄສຢູ່ນຳ ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ;
2. ຜູ້ພິການທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຫລື ມັນສະໝອງ ບໍ່ສາມາດກຸ້ມຕົນເອງໄດ້ ທີ່ຂາດຜູ້ດູແລ ຫລື ອາໄສຢູ່ນຳຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ;
3. ຜູ້ອາຍຸສູງ ຫົກສິບ ປີຂຶ້ນໄປ ທີ່ປ່ຽວພອຍ, ທຸກຍາກ ຫລື ອາໄສ ຢູ່ນຳຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ;
4. ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ທີ່ທຸກຍາກ ຫລື ຕິດແປດພະຍາດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸ ຂະພາບ ແລະ ຊີວິດ;
5. ບຸກຄົນ ຫລື ຄອບຄົວ ທີ່ປະສົບໄພເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 8. ວິທີການສົງເຄາະ

ວິທີການສົງເຄາະປະກອບມີ 2 ວິທີຄື: ວິທີສຸກເສີນ ແລະ ວິທີປົກກະຕິ .

1. ວິທີສຸກເສີນ ແມ່ນການຊ່ວຍເຫລືອໂດຍທັນທີແກ່ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ ຈາກໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ;
2. ວິທີປົກກະຕິ ແມ່ນການຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອ ກາດ ຫລັງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ການສືບຕໍ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 9. ຮູບແບບການສົງເຄາະ

ຮູບແບບການສົງເຄາະປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊ່ວຍເປັນເງິນ ຫລື ເປັນວັດຖຸ;
2. ຊ່ວຍຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ສະຖານທີ່ປອດໄພ;
3. ຊ່ວຍເບິ່ງແຍງ, ລ້ຽງດູຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ສຸຂະພາບ;
4. ຊ່ວຍຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ.

